

der de ser tyskeren som verdens hersker.

Snakk om gjengjeldelse, om straff. Den straff er ikke oppfunnet som tilnærmet vil kunne være streng nok for slike handlinger som det tyskerne har begått og daglig begår. For hver time stiger skjendslene. Det er kun en utvei her, og det er å sette alle krefter inn for å stoppe skjendelsen. Det må gjøres ikke bare for å få slutt på tyskernes framferd, men også for å forsøke å redde noe av det tyske folk. Soldaten ved fronten, kvinnen ved maskinen, alle er medskyldige, uten deres bistand kunne ikke lederne drive sitt spill videre. De er medansvarlige, men de kan ikke straffes. De må være med å bygge opp igjen, men det er ingen straff, tvert i mot. De vil da kunne få adgang til å lære, se hva de har utført og finne fram til det menneskelige i seg selv, - bli nyttige mennesker.

For oss stiller spørsmålet seg slik: Skal vi enkeltvis la oss deportere, fengsle, skyte, eller skal vi gjøre motstand?

Valget skulde være lett.

Denne gang var det studentene. De første er nå sendt til Tyskland. Sammen med dem gikk også en del politifolk som Jonas Lie fikk satt i fengsel for 3 måneder siden. For dem gjelder det at de ble sendt som fanger heifra, men skal gå et kurs ved en tysk politiskole og så settes inn i tjenesten i Tyskland. Altså en form for mobilisering.

Hvilken gruppe som blir den neste vet en ikke, en vet bare at det kommer og at de tør.

På Griini sitter en del dødsdømte nordmenn. Tyskerne vil la dem skyte fordi motstanden her hjemme ennå ikke er sterkere enn at de tør. Den svenske regjering protesterte.

Ribbentrop kaldte den svenske sendemann til seg og meddelte ham at hans regjering hadde å holde seg borte fra forholdet mellom Norge og Tyskland. Hittil har en ikke hørt mer fra den svenske regjering. Den tok opp tanken i det svenske folk og førte den fram til den møtte motstand, mer tørde de ikke. Svaret på tyskernes framferd må bli: Også vi nordmenn tør!

HARALD BANG, Ask, er nasist og farlig angiver. Merittene hans er for øvrig godt kjent på Ask. Sambygding! Vis ham den forakt og gi ham den behandling han fortjener inntil andre midler kan benyttes!

DET VAR først meldt i svensk presse at kong Håkon hadde sendt telegram til kong Gustafs 85 års dag 16/6. Seinere kom det dementi. Kong Håkon var ikkje mellom gratulantane. Hitler sendte med andre eit personleg brev - handskrive - til kongen og takka for svensk nøytralitet!!!

PÅ SAME TID som det russiske folket fører sin egen heltmotige kamp får dei også tid til å minnst den innsatsen som dei okkuperte landa gjør, såleis også Norge. Nyleg hadde statsbiblioteket i Leningrad ei Amundsen-utstilling der ein fann nokre brev frå Amundsen som ikkje er offentliggjort før. Det blir desuten fortalt korleis han sette livet til for å berge dei italienske nordpolsflyarane og om det gode samarbeidet han all id hadde med vitenskapsmenn i Sovjet-Samveldet. - 100 års minnet for Egvard Grieg vart høgtida gjennom 2 store folkekonsertar i Moskva den 14 og 15 juni.

FRIHETEN

Nr. 1 1944 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

HUNGER OVER EUROPA.

»I forbindelse med befolkningens matforsyning må det slås fast at folk som beskjeftiges i arbeid av vital eller militær betydning, skal bevare sin effektivitet, mens resten av befolkningen skal ned på minimale rasjoner».

Det er generalguvernør Frank i Polen som på denne måten uttrykker prinsippene for den tyske matvarepolitikk overfor de undertrykte folk. Vi henter sitatet fra en artikkel i »Norsk Tidende« i London, en artikkel som faller i tråd med det syn som vi ved flere høve har hevdet her i »Friheten«.

Tsjekiske arbeidere i våpenindustrien, fortsetter artikkelen, rangerer seg etter vanlig over nordmennene, hvilket igjen viser at de nazistiske rasedoktriner undertiden må vike for praktiske nødvendighetshensyn. En tyske krigsmaskin gir den tsjekkiske gren av de foraktede slaver mer enn Tysklands »nordiske brødre«.

Tyskland spiser i dag hva Europa produserer. Planene var utarbeidet lenge før krigen. De tyske vitenskapsmenn hadde satt opp beregningene sine ikke bare over hvordan maten i Tyskland burde være sammensatt for å holde det tyske folk i live og i kampdyktig stand gjennom en lengre krigsperiode, men også hvorledes de undertrykte folk på kontinentet skulle svekkes fysisk ved målbevisst underernæring. Men planene hadde også et tredje mål: Med brutal logikk har det tredje rikes ledere ikke sett bort fra den mulighet at krigen kunne ende med nederlag for Tyskland. Og skulle dette skje, gjaldt det om i tide å svekke de undertrykte folks helse så radikalt at Tyskland kunne få et betydelig forsprang på sine naboer i den kommende fredsperiode.

Resonnementet må være omtrent slik: Norge har 2.9 millioner mennesker. Hvert menneske trenger så og så mange kalorier og enheter av annet slag pr. dag for å opprettholde livet. Men nordmennene produserer et overskudd av de og de næringsmidler. Dessuten produserer landet en rekke fabrikata og halvfabrikata av interesse. Tyskland har bruk for malmen, svovelkisen, trevirket, sildoljen, glyserin, fisk, poteter, grønnsaker, fett, ost osv. osv. Og Norge har i sine fosser en kraftreserve som den tyske monopolkapitalisme må nyttiggjøre seg for å skaffe Tyskland verdensherredømmet. Landet byr dessuten strategisk på store fordeler overfor konkurrentene. Alt viser at det vil være en opplagt forretning å okkupere landet. Det er for øvrig ikke til å unngå av en rekke andre grunner. Folket har for sterk helse, og sammen med nazifiendtlige nasjoner kan landets folkekraft bli skjebnesvanger for Tyskland. I alle høve vil det være en fordel å plassere for eksempel en million tyske soldater omkring det norske matfatet - direkte eller indirekte.

tid å bli organisert de fagforeningene illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

Det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

Alt er nøye reknet ut på forhånd. Idag er det hunger i Europa. Det er sult i Norge. Göring har sjøl uttrykt det slik: »Hele den tyske armé forsynes av det erobrede folk.»

Vi skal siden komme ytterligere inn på prinsippene for den tyske matvarepolitikk overfor de undertrykte folk, men det vil ha sin interesse i sammenheng med hva vi her har hevdet, å gjengi hva en nøytral korrespondent skrev etter julen 1942: »Jo flere tyskerne en møter etter juledagene, jo tydeligere skinner det igjen hvor fornøid, for ikke å si forbauset den alminnelige mann er over julens materielle goder. De mest entusiastiske mennesker erklærer at sjøl ikke i fredstid var de i stand til å feire julen i slik overflod.»

Uttalelsen kaster et grelt lys over nazismens brutalitet og kynisme. Mens de undertrykte folk ikke får mat nok til å opprettholde hel- og fråtser tyskerne i de goder de har stjålet fra dem. Det var bitter nød i de norske heimene forrige jul. Den-

ANGIVERI I STOR STIL.

Borghild Christiansen, Hammerstadgt. 11, vistnok ansatt ved »den nasjonale arbeidshjelp« og for øvrig medlem av Nasjonal Samling, driver personlig forfølgelse og angiveri i stor stil.

Som farlige karakteriseres også fru Nancy Eilertsen og hennes datter Mary som driver melkeforretningen i Rathkesgt 1. De har hele tida huset tyskere. Fru Dihle og datter Synnøve som bor samme sted, er av liknende klasse. De to familiene er nå i konflikt — antakelig fordi det er lettere å trampe til Eilertsens i 2. etasje enn til Dihles i 4.

ne julen rakte hungrige barn hånden ut etter smulene.

Det norske folk mattes av langsomt, men sikkert. Med satanisk kynisme er det hele nøye utspekulert etter vitenskapelige metoder.

Nazistenes planer kan krysses, de kan bli vendt mot dem sjøl av det norske folk. Den mat som er her i landet kan bli omsatt utenom de nazifiserte omsetningsorganene og til de norske heimene. Det er enhver ansvarsbevisst nordmanns plikt å være med på dette — en plikt mot fedrelandet og folket. Den mat som ikke kommer vårt folk til gode, skal ødelegges for at ikke fienden skal kunne få krefter av den til å tyne oss.

* *

SKJØRBUKEN GRIPER OM SEG.

En mengde tilfeller konstatert i Trondheim.

Så og si i kjølvatnet etter den systematiske undernæringen av folket, følger en rekke epidemier. Ikke minst har difteri herjet blant både voksne og barn i disse krigsårene. Nå er også skjorbuk blitt en landeplage. Fra Trondheim blir meldt at det den seinere tida er blitt konstatert en mengde tilfeller av skjorbuk. Denne sykdommen er som kjent en typisk »mangel-sykdom« som kommer av liten eller ingen tilgang på C-vitaminer. Den virker blant annet ved at tennene løsner fra taunkjøttet, og kroppens motstandskraft svekkes så veldig at om det ikke straks blir tatt motforholdsregler, vil den angrepne bli offer for infeksjonssykdommer som kan medføre døden. I det minste vil helsa bli langvarig svekket. Tyskerne har forbudt de norske legene å kalle sykdommen ved dens rette navn.

OVERFALLET PÅ NORGES UNIVERSITET.

Et angrep på de bærende prinsipper for vår sivilisasjon og på landets sjølstende.

Fra nazismens synspunkt er overfallet på Universitetet og arrestasjonene og derporteringen av vår nye generasjon av forskere og åndsbærere helt logisk. Universitetet representerer en tankeverden og en kulturarv som er nazismens rake motsetning.

Overfallet på Universitetet er rettet mot det bærende prinsipp for vår sivilisasjon, ja, for hele det kulturframsteget som skiller vår tid fra all tidligere historie. Det er et angrep på den frie, eksperimentelle forskning med den vitenskapelige sannhet som grunnlag. Det er et utfall mot det vitenskapelige grunnlag for samfunnets progressive utvikling på alle felter.

Nazismen setter endrettheten i plassen for åndsfriheten og erstatter sannheten med løgn, fordi det formål den tjener kommer i strid med de bærende prinsipper for kulturutviklingen og bare kan bli fremmet på deres bekostning. Nazismens egentlige oppgave er å skaffe Tyskland det økonomiske, politiske og militære verdensherredømme — en oppgave som sjølve krigen grundig har avslørt for folkene. For å løse denne oppgava må nazismen forme en ny ideologi. Den konkurransebetonte læren om den germanske rases naturbestemte førerskap for verdens folk særlig sett i sammenheng med den gjengse etikett om »den hvite mann« som verdens fører og hersker — er bare et av forsøkene på å bygge ut det uvitenskapelige og grunnfalske prinsipp om at rasen er drivkrafta i utviklingen. Likså konkurransebetont er firmamerket »Sosialisme« som skal tjene til å forføre massene, som uhlart streber mot et trygt, sosialt tilvære, med en forusking av sosialismen.

For å utbre og omsette sin lære i praksis, og mot alle som gjennomfører humbugen, bruker nazismen voldsmomentet, fra fengsling og tvangsstrøye til den blodigste utryddelse av hele folkeslag.

Det er ingen tilfeldighet at de arresterte studentene »skulle bli godt behandlet« i Tyskland, idet de ikke ville bli satt i fengsel, men få lov til å pleie sine studier, dvs. få åndelig tvangstrøye på. Det hele er et plumpt forsøk på å preparere vår studerende ungdom til å overføre nazismens uvitenskapelige og grunnfalske tankeverden til Norge. Som stråmenn for de tyske aspiranter til verdenshegemoniet ser nazistene sin oppgave på lang sikt — også utover denne krigen. Om de norske studentene viser seg for motstandsdyktige, vil nazistene simpelthen rydde dem av veien under et eller annet sykdomspåskudd, slik som regelen er i den slags tilfelle.

Norges Universitet er noe av den stolteste kulturarv vi eier. Ingen institusjon har i så høy grad som denne representert nordmennenes nasjonale stolte og frihetstrang. Det er karakteristisk for vår historie at folket betraktet Universitetet som et symbol på landets sjølstende. Da saken ble reist, var det som en »til lys Lue frembrudt og længe dulgt Varme af Patriotisme hos den norske Nation, der saa ut til at vorde en fortærende Ildebrand«, heter det i et av datidens dokumenter.

Universitetet har ikke bare spilt den overlag viktige rollen som bærer

tid å få organisert de fagforeningene til illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

N
sk talt
rmene.
ampen
er det
t. Det
ettelse.
s med
skulle
faglige
hadde
å be-
artede
nytter
Det er
hvert
arbei-
er om-
tet og
kamp
sies å
gelsen.
dsorga-
betyd-
skall.
solert.
egelse,
ristig-
tillit.
bygd
lassen.
ste og
det er
arbei-
es fri-
rolle
ten og
m det
alle ha

av folkets høyere åndsliv, men også av vårt nasjonale sjølstende. Vår åndelige førere reiste i sin tid folket og fridde ut de studerende giler i utlendigheten. De bygde Universitetet vårt i nødsårene. Nazistenes angrep på Universitetet og på bærerne av vårt folks høyere åndsliv betyr at Norge atter er blitt uten universitetet. Savnet av eget universitet har alltid sat lydrikestemplet på et folk, og for så vidt faller ak-jonen helt i tråd med det målet Hitler-Tyskland har også for Norges vedkommende.

Men våre åndelige førere vil bygge Universitetet på nytt, idet de enda en gang reiser folket og mobiliserer dets kraft for frihet og nasjonalt sjølstende. De vil lede ut »den længe dulgte Varme af Patriotisme« i vårt folk, lede ildens rene, fortærende flamme, ikke bare i åndelig, men også i fysisk strid mot overfallsmennene som tok universitetet fra oss, som rante vårt stolte nasjonale symbol.

Angriperne vil bli møtt med sine egne våpen, med sin egen hemningsløshet og hensynsløshet, når folket i dag på nytt lag kaster seg inn i forsvaret for sivilisasjon, kulturarv og nasjonalt sjølstende.

UNASJONALE ARBEIDSLEDERE VED SEILDUKSFABRIKKEN.

Bestyrer Lund og driftsassistent O. D. Lange ved Christiania Seildugsfabrik blir av arbeiderne gjort ansvarlig for flere graverende forsøk på å presse opp arbeidstempoet. Det skjer delvis ved hjelp av lokkemidler som sigaretter og tobakk og i samsvarende med henstilling fra Terboven. For 8 timers overtid pr. uke oppnår de kvinnelige arbeiderne 5 sigaretter og de mannlige 10. Delvis bruker bedriftslederne også represalier. Ved minste såkalte forseelse blir den ekstra tobakkvoten arbeiderne har, tatt fra dem. Vi vil rå bestyreren og driftsassistenten til, mens det ennå er litt tid, å nytte sine fagkunnskaper til landets fordel — til å senke arbeidstempoet og minske produksjonen for tyskerne. Da vil de se at arbeiderne ikke trenger premie. Men kanskje arbeiderne da vil premiere sine arbeidsledere.

KVITTERINGENE.

På uttrykkelig anmodning kvitterer vi gjerne for pengebeløp til det nas-

jonale arbeid, men egentlig er det overflødig når beløpet går gjennom betrodde hender, foruten at det også betyr tidsspille å få kontrollkvitteringer og dessuten opptar spalteplass for viktig stoff. For framtida bør en så vidt mulig ordne slike saker på den vanlige måten. Denne gang skal vi likevel kvittere for M. N. — kr 250,—. Takk!

FEM MENNESKELIV — FOR EN GRIS.

En nylig heimvendt norsk SS-mann dekorert med jernkorset av 2. klasse skryter av å ha skutt en ukrainsk bondefamilie på 5 medlemmer for å få tak i deres eneste gris!

IDRETTSFRONTEN.

Nazistene har lagt Norgesmesterskapet på ski til Kapp på Toten. Denne foreningen var før blant de driftigste i Opland, mens den nå eksisterer bare på papiret. Av deres store skare dyktige skiløpere har alle — på en nær — sabotert nazi idrettsfronten en tomme.

15 MARS 1944

26 FEB. 1944

FRIHETEN

Nr. 2 1944 DE FAGORGANISERES KAMPORGAN

DEN FRANSKE NASJONALKOMITE OPPFORDRER ARBEIDERNE TIL STREIK.

Streiken blir tatt i bruk overalt i de undertrykte land som et kampmiddel mot okkupasjonsmakten. De hollandske arbeidere har utnyttet dette middel med hell, og streikebølger har for øvrig brutt ut overalt i de land som er undertrykt av nazismen. Nytt er det imidlertid at en eksilregjering oppfordrer arbeiderne til å anvende streiken som kampmiddel. Dette har skjedd i samråd med at Laval sendte tropper mot partisanene i Savoyen. Den franske nasjonalkomite oppfordrer arbeiderne til å slutte opp om partisanenes rekke og støtte deres kamp, blant annet ved å sabotere og streike. Det understrekes at oppropet kommer nøyaktig 10 år etter at folkefronten ble dannet i Frankrike. De norske arbeidere har grunn til å følge utviklingen med største oppmerksomhet for å kunne nyttiggjøre seg kampmetodene i sin egen frigjøring.

KAMPEN PÅ HEIMEFRONTEN.

I krigens avgjørende år er den norske heimefronten frambrist uten fast styring. Står den ene gruppen i kamp, er den andre passiv og lojal. Objektivt kommer den ene delen av motstandsbevegelsen til å medvirke med å nedkjempe den andre.

Produksjonen inngår som et hovedelement i den totale krig. Som fagorganiserte intresserer det oss derfor i første rekke å peke på at denne tvedeling har dominert innenfor arbeids- og næringslivet. Utviklingen medførte at de klikkene fikk rå som satte sine egne, private formål høyere enn folket og landets interesser. Med deres »passive linje« ble profittmotivenes usolidariske sprengkile drevet inn i den nasjonale fronten under fedrelandskjærlighetens maske. Den åpnet en bresje for fienden til å splitte, angripe og tilintetgjøre gruppe for gruppe av motstandsbevegelsen og konsolidere hele det norske produk-

sjonsapparatet for Hitlers krigsformål.

Resultatet er at Norges 2,9 millioner innbyggere deltar med hver foretelse i sitt daglige liv i den totale krig — mot seg sjøll!

Heller ikke arbeiderbevegelsens organer har gått helt klar av den »passive linje« forgiftede innflytelse. Da den illegale faglige sentralledelsen den 27. juni 1942 oppfordret arbeiderne til å unndra seg tvangsmobiliseringen, ble denne klare kamplinjen som ville ramme fienden på hans kanskje mest sårbare punkt, utvannet og forfusket av en illegal avis som sier seg å representere fagorganisasjonen.

Den »passive linje« har tydeligvis også fått innpass hos ledelsen for de norske fagorganiserte i utlandet på samme tid som den har besnært regjeringa. I et direktiv til heimefronten fra et organ som er opprettet i forståelse med den »passive linje« forfektere innen arbeiderbevegelsen i og utenfor landet, blir innsatsen begrenset til »stille sabotasje«. De til-

tid å få organisert de fagorganiserte illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!